ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής: ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησία Δρ. 120 || Έτησία Δίρ. Αγ. 1
Έξάμηνος » 65 || Έξάμηνος Σολ. 12
Έμερησία έτησία Δολλάρια 5
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ 8 Αὐγούστου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ'. — Ἀριθ. 3629

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁλόκληρος ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου του. — Ἡ πολιτική του. — Ὁ λαὸς δὲν ἐνέκρινε τὰς μεθόδους μου — Ὑποθῆκαι καὶ συμβουλαί. — Πότε θὰ ἐπανέλθῃ

Ὁ κ. Βενιζέλος παρέσχε πρὸς τὸν ἐν Λοζάνῃ ἀνταποκριτὴν τῆς 'Αθηναϊκῆς «Πατρίδος» τὴν κατωτέρω ἀπὸ πάσης ἀπόψεως περισπούδαστον συνέντευξιν τὴν ὁποίαν φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ μελετήσῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὁλόκληρος ὁ 'Ελληνικὸς λαός. Ἡ συνέντευξις διεξήχθη ὡς ἑξῆς :

— Ποῖαι εἶνε, κύριε Πρόεδρε, αἱ ἐντυπώσεις σας ἐκ τῆς ὑπογραφίσεως Συνθήκης περὶ εἰρήνης ;

— «Θέλετε νὰ μάθετε ποῖα αἰσθήματα μοῦ ἐμπνέει ἡ ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης ; Βέβαια δταν σκεφθῇ τις, ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς καταργεῖται καὶ ἐπισήμως ἡ πρὸ τριῶν ἐτῶν ὑπογραφεῖσα συνθήκη τῶν Σεβρῶν, εἶνε ἀδύνατον νὰ καταστείλῃ τὸ αἴσθημα βαθείας μελαγχολίας, τὸ ὁποῖον τὸν καταλαμβάνει 'Αλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν εἶχεν ἤδη παύσει ζῶσα εὐθὺς μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ὅτι κυρίως εἶπεῖν ἡ θανάσιμος προσβολή της ἦτο βαβὶλ ἀφ' ἧς, διὰ τῆς ἀνολουθηθείσης, μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου, πολιτικῆς, συρρήχθησαν οἱ συμμαχικοὶ μας καὶ τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν συνεχίσωμεν ἐν πλήρει ἀπομονώσει.

Ὅταν ταῦτα ἐνθυμούμεθα ὅπως ἐγὼ εὑρέθην, νομίζω, νὰ θαυμάζωμεν, ὅτι ἡ ὑπογραφεῖσα σήμερον συνθήκη ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἡττηθεῖσαν Ἑλλάδα εἰρήνην ἐντιμον, ἐπιτρέπουσαν εἰς οὐτὴν μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ μέλλον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης. Σεῖς δέ, ὅστις παρέστητε ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς Συνδιασκέψεως, ὀφείλετε νὰ ἐκτιμήσετε πόσον, κατὰ τὸ σχετικὸν βραχὺ πλέον διάστημα, ἡ Ἑλλὰς ὑψώθη εἰς ἣν κατέχει σήμερον ἐντίμου τοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο πεσμένη, διὰν ἐξεράγη ἡ Ἐπαναστασις. Ἀλλ' ἐμαι ἤμουν ἐνδεδειγμένος νὰ κρίνω ἀποκαταλυτικῶς ἔργον, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἐλαβον ἐνεργὸν μέρος ὡς πρῶτος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος. Ὅ,τι ὅμως δύναμαι νὰ βεβαιώσω εἶνε, ὅτι, ἄνευ τῆς θαυμαστῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης τῆς Λωζάνης θὰ ἦσαν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀσυγκρίτως ἐπαχθέστεροι.

Διότι ὅσον πραγματικὴ κι' ἂν ὑπῆρξεν ἡ συνδρομή, ἣν μᾶς παρέσχον, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, ἡ τε Σύμμαχος Γιουγκοσλαυία καὶ αἱ λοιπαὶ πρώην Σύμμαχοι Δυνάμεις, ὁ πόθος τῶν τελευταίων πρὸς τὴν εἰρήνην ἦτο τόσον ζωηρὸς καὶ τόσον δύναμαι νὰ εἶπω, ἀσυγκράτητος, ὥστε, θυσιάσαντες εἰς τὸν βωμὸν αὐτῆς τόσον μεγάλα ἰδικά των συμφέροντα, δὲν θὰ ἦδύναντο νὰ ἐπιμείνουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἰδικῶν μας συμφερόντων, ἂν εἰς τὴν πλάστιγγα δὲν ἐρρίπτετο ἀποτελεσματικῶς κατὰ τὴν κρισίμον στιγμὴν ὅλον τὸ βάρος τοῦ ἀνασυγκροτησθέντος στρατοῦ μας. Ὅλη ἡ τιμὴ ἑπομένως διὰ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα ἐν Λωζάνῃ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐπανάστασιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἡγέτας τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων, διότι εἰς τὴν ἐν Λωζάνῃ Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἔδωκαν τὸ μόνον ἀποφασιστικὸν ὅπλον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων καὶ διότι τὴν ἀντιπροσωπείαν των περιέβαλον διὰ τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης των, ἧτις ἦτο ἀναγκαία, ὅπως ἀχθῇ εἰς τὸ καλὸν τέλος ἡ διεξαχθεῖσα εἰς αὐτὴν ἐντολή. Ἐμὲ δὲ ἀποκλειστικῶς βαρύνει ἡ ἠθικὴ εὐθύνη, δι ἀντεκάζθην ἐρρωμένας καὶ ἀποφασιστικὰς κατὰ πάσης ἰδέας ἐπαναλήψεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, δι' ἧς θὰ ἐπεδιώκετο ἡ ἀνατροπὴ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα συνεπήγαγεν ἡ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἡμετέρα μας. Ἡ ἰδέα ἦτο βιβαίως εἰς ἄκρον ἐλκυστική.

Οἱ ἡγέται τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων εἶχον τὴν δικαίαν πεποίθησιν, ὅτι ἠδύναντο ἀκόμη νὰ κατισχύσουν τοῦ ἐν Ἀνατολικῇ Θράκῃ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ φθάσουν, εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῆς ἑβδομάδος, εἰς Τσατάλτζαν, ἴσως δέ, ἂν ἀπεσύροντο οἱ Σύμμαχοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, νὰ καταλάβουν καὶ αὐτήν, Ἀλλ' ὁ πολιτικὸς νοῦς δὲν ἠδύνατο νὰ συνακοτισθῇ ἀπὸ τὰς πιθανὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς ἐπιτυχίας καί, διὰ λόγους, ὧν ἡ ἀνάπτυξις δὲν εἶνε τῆς παρούσης στιγμῆς, ἔβλεπεν, ὅτι ἐπαναληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν, γινομένη ἐν πλήρει στρατιωτικῇ, διπλωματικῇ καὶ οἰκονομικῇ ἀπομονώσει διὰ τὸν ἔγκλημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὑπαίτιοι τοῦ ὁποίου θὰ ὑπέχουν εὐθύνην, οὐχὶ μικροτέραν, ἴσως δὲ καὶ βαθυτέραν, τῆς εὐθύνης ἐκείνων, οἵτινες συνέχισαν τὸν πόλεμον, μετὰ τὴν διάρρηξιν τῶν συμμαχιῶν μας.

ΤΙ ΤΟ ΠΡΑΚΤΕΟΝ ;

— Ποίαν νομίζετε, κύριε Πρόεδρε, σκοπιμωτέραν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Ἑλλάς, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης ;

— Μὲ ἐρωτᾶτε ποία εἶνε ἡ γνώμη μου περὶ τῆς τηνητέας πολιτείας, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης. Καίτοι, μεθ' ὅλα ἀνέκλειτον ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἀπομόκρυνσίν μου, ἀποφεύγω συστηματικῶς νὰ ἐκθέτω δημοσίᾳ τὰ γνώμας μου περὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, νομίζω ὅτι, κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὑποχρεοῦμαι, ὡς ἁπλοῦς πολίτης Ἕλλην, νὰ μὴ ἀρνηθῶ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ ἐρώτημά σας. Λαμβάνω μὲν εἰς μέλλει δι' ὅλα κακὰ, θυμοῦ δὲ κρείσσων τῶν βουλευμάτων αὐτῆ ἡμεροῦμεν νὰ ἀποβλέψωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον.

Διὰ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ τοῦ παγκοσμίου πολέμου τὰ ἐξωτερικὰ ἐθνικὰ μας ζητήματα ἐλύθησαν. Ἀλλὰ μὲν τούτων ἐλύθησαν καλῶς ἀλλὰ δὲ, φεῦ, κακῶς, ἀλλ' ἐλύθησαν πάντα. Βλέψεις ἐδαφικῶν ἐπεκτάσεων δὲν δυνάμεθα, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν τοῦ λοιποῦ. Τὸ ἀπαιτήσαν πρόγραμμα τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς πρέπει νὰ εἶνε πᾶς νὰ κατασταθῶμεν ὁσημέραι φιλικώτερας καὶ στενωτέρας τὰς σχέσεις ἡμῶν ὄχι μόνον μετὰ τῶν συμμάχων μας Σέρβων καὶ Ρουμάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀλβανῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους, παρὰ τὰς ἀνατοιρέπτους ἀντιθέσεις τῶν τελευταίων ἀκεκτηρίδων, τύχει καὶ νὰ συμφέρονται καὶ τόσοι κοιναὶ παραδόσεις μᾶς συνδέουν, ἔτι πλέον δὲ καὶ μετὰ τῶν τέως ἐθνικῶν ἀντιπάλων μ', τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων. Μόνον διὰ τῆς βαθμιαίας ἐναρμονίσεως τῶν συμφερόντων τῶν Λαῶν τῆς Χερσονήσου θὰ δυνηθῶμεν ὄχι μόνον νὰ ἀποβλέπωμεν παγίαν εἰρήνην εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ νὰ προασπίζωμεν ἀποτελεσματικώτερον τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τούτων.

Ταύτην ἀκολουθοῦντες παγίως τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ στερέωνες δίκην ἡμῶν τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν εἰσαθημάτων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας δυνάμεθα νὰ ἀναβιβάσωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον».

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ποῖαι εἶναι οἱ ἀντλήψεις ἡμῶν κύριε Πρόεδρε, περὶ τῆς δημοκρατικῆς κινήσεως, ἧτις ἀπὸ τινος ἐκδηλοῦνται ζωηρώτερον ἐν Ἑλλάδι ;

— Ἔχω τὴν γνώμη ὅτι ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀνόντος βιαίως συνεκλόνισε τὰς βάσεις τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ οὔτε νομίζω τὸν Ἕλληνικὸν Λαὸν μὴ ὥριμον διὰ τὴν ἄσκησιν καθαρᾶς δημοκρατίας. Ἴσως θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀμφιβάλῃ ἂν εἶνε ὥριμος διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας, ἧτις ἀποτελεῖ πολυπλοκώτερον πολίτευμα. Καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκω ἐντελῶς φυσικὴν τὴν δημιουργίαν κόμματος δημοκρατικοῦ, ἀποστολὴ τοῦ ὁποίου θὰ εἶνε νὰ διαφωτίσῃ μὲν βαθμιαίως τὸν λαὸν περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῆς καθαρᾶς δημοκρατίας, νὰ ἀποτελῇ δὲ ἀντίπαλον δέος διὰ τὸ καθεστώς πολίτευμα καὶ συνέχῃ αὐτὸ ἀπὸ συνταγματικὰς παρεκτροπάς. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐν παᾶῃ πίστει ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, ἴδιος τῆ Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἀποστέργει τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ ἐτιμήνει νὰ κάμῃ παραιτέρω δοκιμὴν τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας.

Καὶ ὅτι ἀκόμη ἐάν, ὡς πρέπει νὰ ὑποθέμεθα καὶ νὰ ἐλπίζωμεν, ὁ νῦν Βασιλεὺς διδασκόμενος ἀπὸ τὰς συμφορὰς τοῦ πατρός του καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ πάππου του, μείνῃ πιστὸς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ἀποφύγῃ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, πᾶσαν παραβίασιν τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πολιτεύματος, ἡ Ἑλλὰς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ ὑπὸ τὸ πολίτευμα τοῦτο, τὰ αὐτὰ βήματα προόδου τὰ ὁποῖα οἱ ὁπαδοὶ τῆς καθαρᾶς δημοκρατίας προσδοκῶσιν ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος.

Ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἀναλογία ἦτο ἀνεστραμμένη, ὑπῆρχε δὲ σαφὴς πλειοψηφία λοιπὴ ὑπὲρ μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος θὰ ἔφερνα ἀντιτολιτείαν, ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην στιγμὴν, ἀναίνησιν ζητήματος τοιούτου. Τὸ πρώτιστον ἡμῶν καθήκον, ὡς εἶπον ἤδη, εἶναι, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς πλήρη καταστροφήν, νὰ καταπαύσωμεν τὸν ἀπὸ ἐτῶν ἀμφιβαλλόμενον ἐμφύλιον σπαραγμόν. Ἀλλὰ πῶς, θὰ ἠπόρησε τοῦτο, ἐὰν ἀντὶ νὰ θέσωμεν ἐκποδὼν πᾶσι τὸ ἀπλοῦν βάθος μᾶς, διαιρεῖ, ἀναπτύξωμεν ἐν πᾶσι τὴν ἐπιθυμίαν βαθείας, βαθυτάτης διαφθορᾶς ; Μόνον ἂν ὑπῆρχε τοιαύτη ὑπεροχὴ πλειοψηφίας ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος, ὥστε ἡ ἀντίθετος γνώμη νὰ μὴ εἶνε ἀξία σοβαρᾶς προσοχῆς, θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀντοήσῃ τὴν ἐπιμονὴν τῶν ζητούντων ἄμεσον μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοιούτων δὲν τολμοῦν νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ὑπάρχει ὑπὲρ τῆς γνώμης αὐτῶν πλειοψηφία καὶ δὴ τοιαύτη ὑπερώσης πλειοψηφία.

Ἀλλὰ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι δὲν παύουν ἐπαναλαμβανόμεναι διαδόσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ὀπαδοὶ τῆς καθαρᾶς δημοκρατίας, ἀπελπιζόμενοι νὰ κερδίσουν τὸν λαὸν πρὸς τὰς ἰδέας των ἐντὸς εὐλόγου, κατὰ τὰς ἀντλήψεις των, προθεσμίας, πρατίθενται νὰ ἐγκαστήσουν διὰ τῆς βίας τὴν δημοκρατίαν καὶ νὰ ἐξαναγκάσουν ὕστερον τὸν λαὸν εἰς ἀποδοχὴν αὐτῆς. Τὸ ἀνύφημα εἶναι ὅτι ὅσον ἰσχυρὸν καὶ ἂν φαίνεται τοιοῦτον ἀντίληψις διῃθέν αὕτη ἐξανευλημένους κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς ἀπὸ τὰς περαίας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κοινῶς ἐπαναλαμβάνονται ὡς ἐχοντες οὐδὲ τὰς φρένας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ πίστις μου εἰς τὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη δὲν ὑποδέεται νὰ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἴσως εἶνε χρήσιμον νὰ μάθουν οὗτοι ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι ταυτίζει σκέψις δύναται σοβαρῶς νὰ μελετήσει, μὲ ἐξεγέρσει εἰς ἀνασυγκράτησιν ἀγανάκτησιν.

Πῶς οἱ ἄνδρες οὗτοι —τῶν ὁποίων δὲν ὑπετιμῶ καθόλου τὸν πατριωτισμὸν ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ἀμφιβάλλω μόνον τὴν πολιτικὴν ὀρθοφροσύνην —δύνανται, κατ' ἐμὴν σκέψιν ὅρος σωτηρίας τῆ, Χώρας εἶνε ἡ κατάπαυσις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, νὰ ρίψουν τὴν ἐξηπλεγμένην Ἑλλάδα εἰς νέον ἐμφύλιον σπαραγμόν ;

Καὶ πῶς δὲν βλέπουν ὅτι, ἐπιδιώκοντες τάχα τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς καθαρᾶς δημοκρατίας, ἄλλο δὲν ἐπιδιώκουν πραγματικῶς παρὰ τὴν ἐπιβολὴν δικτατορίας, ἧτις δὲν θὰ εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς οὔτε τὸ θεῖον δίκαιον, ὑπὲρ ἐπεκαλεῖτο ὁ ἀποθανὼν Βασιλεύς, οὔτε κἂν τὴν λαϊκὴν ἐγκ-

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΠΟΥ ΚΑΤΑΠΙΠΤΕΙ Η ΛΕΟΝΤΗ

Ἀπὸ τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τῶν Ἀθηνῶν ἀναδημοσιεύομεν τὰ κατωτέρω ἱκανὰ νὰ ἀπασχολήσουν τὴν προσοχὴν τῶν εὑρισκομένων ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων. Τὰ γραφέντα ἀνήκουν εἰς τὰ ἐπιλέκτων τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ γνωστὸν διὰ τοὺς εὐθαρσεῖς ἀγῶνας τὸν δημοσιογράφον κ. Δημ. Λαμπράκην Διευθυντὴν τοῦ «Ἐλ. Βήματος» τοῦ ὁποίου φέρων καὶ τὴν ὑπογραφήν

ΜΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ ΟΜΩΣ....

Στρατὸς καὶ στόλος, καὶ ἡ παμψηφία σχεδὸν τοῦ φιλικῶς πρὸς την Ἐπανάστασιν διακειμένου πολιτικοῦ κόσμου, ὑπέδειξαν κατ' ἐπανάληψιν ἀρχικῶς, ἡξίωσαν ἐπιμόνως κατόπιν τὴν ἀποκήρυνσιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τοῦ πολιτικοῦ Ψευδολουθήρου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀλλ' ὁ «πολιτικὸς τυχοδιώκτης», κατὰ τὸν ἀμείλικτον, ἀκριβοδίκαιον ὅμως χαρακτηρισμὸν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ἐξεμεταλλεύθη δημόσια ἀξιώματα διὰ νὰ καλλιεργήσῃ πολιτικὸν ἔδαφος εἰς ξένας περιφερείας ἐκειδὴ δὲν ἐτόλμα νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐνεφανίσθη χθὲς ὑπὸ διαφανῆ προσωπίδα, ἀλλὰ μὴ τολμῶν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ χορταρικὰ τῆς Ἐλαναστάσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἄλλοι εἰργάσθησαν **καὶ τὴν ὁποίαν** αὐτὸς **ἐξεμεταλλεύθη** νὰ διακηρύξῃ εἰς πομπώδεις φράσεις ὅτι τυγχάνομεν ἡμεῖς **ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπαναστάσεως**, — ἀντιμέτωποι δηλαδὴ καὶ τῶν ἰδίων τῶν ἑαυτῶν μας,—διότι δὲν ἐγνωρίζετε ἡμεν πρὸ τοῦ ἀρριβιστικοῦ δαιμονίου του, καὶ δὲν ἠνέχθημεν εἰς τὰ παρεκβὸν τὴν ὀργάνωσιν τῶν Φασιστῶν του οὔτε ἐὰ τὸν ἀνεκήρυσσον ὡς τὸν Ἕλληνα Μουσολίνι.

Ἡμεῖς οἱ δεῦλοι καὶ οἱ ἀνανδροι συνεργαζόμεθα μὲ τὸν ὁλοσφύρητον Μετῶξη ἐδῶ, ὅταν ὁ γενναῖος αὐτὸς ἐκράτει ὑπὸ τὰς κλίνας τῶν φίλων του καὶ παρεσκεύαζε τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Αἰγαίου... διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ χορὸς — εἶχεν ὁλόκληρον μῆνα ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ὁ κατακλωκόμενος δήθεν—τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος»—ὅπου ἡμεῖς, καὶ ἑκατοντάδες φιλοτίμων καὶ ἀποφασισμένων ἀξιωματικῶν κατεπροδίδαμεν τὴν Ἐπανάστασιν—καὶ ν' ἀπευθύνῃ ἀπὸ τὸν ἐξώστην ὀλίγας λέξεις πρὸς τὸν συγκεντρωμένον κάτωθι κόσμον.

Ἀλλ' ὁ γενναῖος, ὁ ὁποῖος ἀναφάνιζεν ἀργότερα—ἐκμεταλλευόμενος καὶ πάλιν τὴν ὑσίαν του καὶ τὴν ἀδυναμίαν νὰ ὁμιλήσωμεν ἡμεῖς ἀφ' ἑτέρου—τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ὡς **πολιτικῶς ἀλληλέγγυον μὲ τὴν «Καθημερινὴν»** —ὑποκατέστησε χθὲς αὐταρεσκως, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅσην θρασύτητα ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ, καρηκομώσαν τὴν προσωπικότητά του εἰς τὴν «Ἐπανάστασιν καὶ ὡμίλησεν ἐκείθεν ὑπὸ τὴν λεοντῆν τὴν ὁποίαν μόνον ἡ λογοκρισία τοῦ Τόπου διατηρεῖ ἐπὶ τῶν ὤμων του εἰσέτι. *Ἔσεται, ὅμως, ἦμαρ . . . .* Ἂς μὴν τὸ λησμονήσῃ αὐτό. Εἶνε βέβαια ζήτημα, ἂν καὶ αἱ γραμμαί μας αὐταὶ θὰ ἴδουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος χάρις εἰς τὴν λογοκρισίαν τὴν ὁποίαν ὁ Ψευδολούθηρος διαιθέτει.

Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν θὰ μάθωμεν ὅλοι ποῖοι ὑπῆρξαν **οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἀληθινοὶ ἀλλὰ πικροὶ ἴσως φίλοι τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ποῖοι οἱ ὑστερούμενοι καὶ οἱ ἐπωφελευθέντες** τῆς, ποῖοι ἠθέλησαν πράγματι τὸν κατευνασμὸν τῶν παθῶν καὶ τὴν γαλήνευσιν τοῦ τόπου **εἰς τὴν πραγματοποίησιν καὶ ὄχι εἰς τὰς πομπώδεις φράσεις** ποῖοι ἐθυσίασαν ἑαυτοὺς, **καὶ τὴν πολιτείαν των ὁλόκληρον** διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν Ἐπανάστασιν εἰς τὰς δυσχερεστάτας στιγμὰς ὅταν οἱ ἐμπεταλλευταὶ της προεφύλασσον ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν . . . καταιρρήν, ποῖοι ἠγωνίσθησαν νὰ διαλύσουν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων κηρύσσοντες αὐτὸ δημοσίᾳ ὡς **«τεμαχισθὲν πεῶμα»** καὶ ἀναμένοντες τὴν κρίσιμον στιγμὴν διὰ νὰ τὸ συνθλίψουν, ποῖοι ἐγκατελείφθησαν μιαν ὡραίαν πρωΐαν τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα διὰ ν' ἀναρριχηθοῦν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν συνομωσίαν, ποῖοι παιμβουλοι μᾶς ἔφεραν εἰς τὸ ἀδιέξοδον καὶ ὁμιλοῦν τώρα περὶ «ἀντιμετωπίσεως» σὺχὶ ἀνωδύνου; τοῦ . . . δημοσίου φρονήματος», ποῖοι εἰλικρινῶς ἐπιζητοῦν τὸν Ζάϊμην καὶ ποῖοι **πράγματι** δὲν τὸν θέλουν διὰ νὰ παραμείνουν αὐτοὶ ὑπουργοί, πρὸς ποίους τέλος εὑρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς ἀντιμέτωποι.

Μίαν ἡμέραν ὅμως.... ὅταν ὁ Ψευδολούθηρος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ φιμώνῃ τὰ στόματα κατὰ βούλησιν, ὅταν ὁ **«πολιτικὸς τυχοδιώκτης»** τοῦ Βενιζέλου δὲν θὰ δύναται νὰ παραπείσῃ κανένα περὶ ἐχθρῶν καὶ περὶ φίλων.

Δ. ΔΗΜΠΡΑΚΗΣ

μηγορίαν, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν ὀξύτητα τοῦ ξίφους των; Ἀλλὰ πρέπει νὰ πιστεύσω μὲν ὅτι αἱ σκέψεις αὗται εἶναι ἁπλῶς ὁρμαὶ ψυχῶν, ἐπανιστιμένων κατὰ τῶν καταστροφῶν, εἰς ἃς ὡδήγησε τὴν χώραν ὁ μοναρχισμὸς καὶ ὅτι οἱ συλλαβόντες τὰς σκέψεις τούτας, ἢ ἠμπόρουν σκεπτόμενοι θ' ἀποτραποῦν ἀπὸ ἓνε γεγονός, ὅ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ὡδήγουν τὴν χώραν εἰς νέας καταστροφάς.

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

— Προσωπικῶς ὑμεῖς ἔχετε ἀμετακλήτως ἀποφασίσει νὰ μὴ ἐπανέλθετε εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικήν;

— Εὐχαρίστως ἀπαντῶ εἰς τὸ τελευταῖον ἐρώτημά σας:

«Τὴν ἐμμονήν μου ὅπως εἰς οὐδεμίαν περιπτώσει ἐπανέλθω εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν θὰ ἐδικαιολόγει καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι μένω πιστὸς εἰς τὴν δήλωσιν τὴν ὁποίαν εἶχον κάμει μετὰ τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἐκοινοποίησα, ἅμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἴσως διότι τὸ κενὸν τῆς δράσεως τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ὑπομάζεται πολιτικὴ σκηνὴ ἢ οἱ λαοὶ φέρονται στερεὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταύτης δρῶντες εἶναι ἀτελεῖ ὑποκριταί.

Τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἀτυχῶς δικαιολογοῦν πολλάκις καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσω ὅτι ὁ μικρὸς καὶ περιπετειώδης πολιτικός βίος μου ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶμαι κατεσκευασμένος ἀπὸ τοιοῦτον ὕφασμα. Ἐπιθυμῶ νὰ παραμείνω διὰ τοὺς συμπολίτας μου ὡς τὸ παράδειγμα πολιτικοῦ ὅστις, καθ' ὅλον τὸ στάδιόν του ἐπίστευσεν ὅτι τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ ἀξιοῦντος νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας ἑνὸς Λαοῦ εἶνε νὰ εἶνε εὐθύς, καὶ ὅστις συνεμόρφωσε πάντοτε τὰς πράξεις του πρὸς τοὺς λόγους. Τοιοῦτον ἐμπνέον παράδειγμα δύναται νὰ ἀποβῇ χρησιμώτερον διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν νέων πολιτευομένων μας καὶ ἐπωφελέστερον ἑπομένως διὰ τὴν χώραν, παρὰ τὴν ἄμεσον ὠφέλειαν ἥν τινες φαντάζονται ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἡ, κατὰ τὰς σημερινὰς δυσκολίας, ἐπάνοδός μου εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἶχα δηλώσει ὅτι, ἀποδοκιμαζόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ, θὰ ἔκρινα καθῆκόν μου νὰ ἀποσυρθῶ ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, πάλιν ἡ ἀποδοκιμασία τῶν ἐκλογῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου θὰ μὲ ἦγεν ἀναποτρέπτως εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. «Μία τῶν κυριωτάτων ἀφορμῶν τῆς πολιτικῆς μας κακοδαιμονίας εἶνε ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς πολιτικῆς εὐθύνης δὲν εἶνε στερεῶς ἐρριζωμένο εἰς τὴν συνείδησιν πάντων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ὅταν κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1916 ἀπεφάσισα νὰ προβῶ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προσωρινοῦ διχασμοῦ τοῦ Κράτους, εἶχε βαθεῖαν συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν ἃς ἀνελάμβανα.

Ἡ συνείδησις αὕτη ἐξηκολούθει ὅτι ἤμην ἀποφασισμένος, ἐὰν ἡ μετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἣν ἐπεδίωξα καὶ ἐπέτυχα, ὡδήγει τὴν χώραν εἰς τὴν ἧτταν καὶ τὴν καταστροφὴν ἀνεγνώριζετο νὰ ζητηθοῦν ποινικαὶ εὐθῦναι παρ' ἐμοῦ ὅτι ἀρνούμενος τὸν εὐλαβῶς πρὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας, διὰ νὰ ὑποστῶ τὴν ποινὴν ἥτις θὰ μοὶ ἐπεβάλλετο. Ἀλλὰ τώρα ἡ ἐνιαία μου πολιτικὴ ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, δὲν ἕπεται ὅτι αἱ εὐθῦναί μου ἔληξαν. Ὅπως ἀγάγω τὴν πολιτικήν μου εἰς τὸν θρίαμβον ἠναγκάσθην πολλάκις νὰ ἐφαρμόσω μέτρα αὐστηρὰ καὶ πιεστικά, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν βεβαίως ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ ἐλεύθερόν μας πολίτευμα. Ἀλλ' ἐντεῦθεν ἀνελάμβανον βαρυτάτας εὐθύνας.

Τῶν εὐθυνῶν τούτων ἠδυνάμην ν' ἀπαλλαχθῶ μόνον ἐὰν ὁ λαός, καλούμενος εἰς τὰς κάλπας, ἐνέκρινε τὴν ἐνέργειάν μου καὶ ἠμνήστευεν αὐτήν. Ἀλλ' ὁ Λαὸς ἀντιθέτως, κληθεὶς εἰς τὰς κάλπας, ἔδωκε ψῆφον, τῆς ὁποίας ἡ ὀρθοτέρα ἐξήγησις εἶνε ὄχι ὅτι ἀπεδοκίμαζε τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐνέκρινε τὰς ἐφαρμοσθείσας μεθόδους. Ποῖος πολιτικός, ἄξιος τοῦ ὀνόματος, σεβόμενος ἑαυτὸν καὶ ἔχων βαθὺ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης του δὲν θὰ ἐθεώρει ὅτι τοῦ ἐπιβάλλεται, μετὰ τοιαύτην ἐτυμηγορίαν, νὰ θεωρήσῃ τερματισθὲν τὸ πολιτικόν του στάδιον;

Καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ νομισθῶ ὑποστηρίζων ὅτι ὁ πολιτικὸς ἀνήρ, ἅπαξ ἀποδοκιμαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαοῦ, ὀφείλει νὰ ἀπέρχεται εἰς Μοναστήριον. Τοὐναντίον καθῆκον αὐτοῦ ὑπολαμβάνω καὶ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις νὰ ἀποδέχεται τὴν Λαϊκὴν ἀποδοκιμασίαν μετὰ ψυχικῆς γαλήνης καὶ νὰ ἐμμένῃ εἰς ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν του, ἐὰν πιστεύῃ εἰς τὴν ὀρθότητα αὐτῶν καὶ ἂν αἰσθάνεται τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθῇ περαιτέρω δι' αὐτάς. Ἀλλ' ὑπὸ ἕνα ὅρον, ὅτι κατὰ τὴν δρᾶσιν δὲν ἐξῆλθε τῶν ὁρίων τοῦ πολιτεύματος.

Ἐὰν ἐξῆλθεν αὐτῶν ἡ μόνη του δικαιολογία εἶνε ὅτι ἔπραξε τοῦτο, ἐν βαθυτάτῃ συνειδήσει τῶν εὐθυνῶν του, διότι ἐπίστευεν ὅτι τοῦτο ἐπέβαλλον τὰ ὑπέρτατα συμφέροντα τῆς χώρας. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ εἶνε ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τῶν εὐθυνῶν τούτων, συντρίβων τὸ πολιτικόν του στάδιον, ἐὰν ὁ Λαὸς ἀποδοκιμάσῃ τὴν ἐνέργειάν του. Ἄνευ τοῦ βαθέως τούτου αἰσθήματος τῆς εὐθύνης θὰ ἐδημιουργοῦντο μέγιστοι κίνδυνοι κατὰ τῆς ὁμαλῆς ἐξελίξεως τῆς χώρας ἐὰν οἱ πολιτικοὶ ἐθεώρουν ὅτι, ἐξερχόμενοι τῆς νομιμότητος, ἄλλο δὲν κινδυνεύουν νὰ πάθουν παρὰ νὰ ἐκπέσουν προσωρινῶς ἴσως τῆς ἀρχῆς.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσίς μου ἐκ τῆς πολιτικῆς δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε ἀμετάκλητος, θὰ προσθέσω ὅτι ἔχει αὕτη καὶ ἐν πρόσθετον, ἀπρόβλεπτον ἄλλως τε, ἀλλ' ἀξιόλογώτατον ἀποτέλεσμα. Κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ ἀγὼν ὅστις ἤρξατο ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1915 ὑπῆρξε μία μονομαχία μεταξὺ τῶν ἰδεῶν τῆς ἐλέῳ Θεοῦ βασιλείας, ἐξ ὧν ἐνεπνέετο ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἀντιλήψεων, ὧν ἐγενόμην σημαιοφόρος ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Αἱ μοναρχικαὶ ἰδέαι ἔχασαν τὸν ἀληθῆ ἀρχηγόν των διὰ τῆς παραιτήσεως καὶ εἶτα τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Αἱ δημοκρατικαὶ ἰδέαι—περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι αὗται ἐναρμονίζονται καὶ πρὸς τὴν βασιλευομένην δημοκρατίαν—ἔχασαν ἐπίσης τὸν ἀρχηγόν των διὰ τῆς ἰδικῆς μου παραιτήσεως. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο δύναται νὰ συντελέσῃ καὶ εὔχομαι ἐκ μέσης ψυχῆς νὰ συντελέσῃ ὅπως ἀμβλυνθῶσι τὰ πάθη καὶ ὅπως τερματισθῇ ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός, οὗτινος ἡ τερμάτησις εἶνε—τὸ ἐπαναλαμβάνω—ὅρος τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

Οὕτω εἶναι ἄλλως τε ἀνάγκη νὰ προσθέσω ὅτι καίπερ ἀμετακλήτως ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἀναλάβω τοῦ λοιποῦ τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ νομίμως τυχὸν καλούμενος εἰς τοῦτο, θὰ εἶμαι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆν ἑκάστοτε κυβερνήσεως ὅπως ἀναλάβω οἱανδήποτε προσωρινὴν ἀποστολὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκρινόμην χρήσιμος.

Ὅταν δὲ ἐπιστῇ ὁ χρόνος νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν Ἑλλάδα πληρουμένου τοῦ ζωηροῦ νοσταλγικοῦ πόθου ὅστις μὲ κατέχει, θὰ προσφέρω πᾶσαν τὴν ὑπολειπομένην μοι ἀκόμη δραστηριότητα εἰς προαγωγὴν παντὸς ἔργου κοινῆς χρησιμότητος διὰ τὸ ὁποῖον ἡ συνεργασία μου θὰ ἐκρίνετο χρήσιμος. Ἀλλ' ὁ χρόνος οὗτος δὲν θὰ ἐπιστῇ δι' ἐμὲ πρὶν ἢ βεβαιωθῶ ὅτι κοινὴ πεποίθησις φίλων καὶ μὴ φίλων κατέστη τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπάνοδός μου εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν εἶναι ἀποκεκλεισμένη.

Ὑπεύθυνος: Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΞΙΑΙ

τῆς προσοχῆς ὅλου τοῦ γνησίως Φιλελευθέρου, τοῦ ἀληθῶς Βενιζελικοῦ κόσμου, τοῦ συνεχίζοντος τὸν εὐγενῆ ἐκείνου πολιτικὸν ἀγῶνα, εἶναι αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη, μέλους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος.

Οἱ κατὰ τὴν προσφυᾶ φράσιν τοῦ «Ἐλ. Βήματος» παλίμβουλοι πολιτικοὶ ψευδολούθηροι οἱ ἐναλλάσσοντες κατὰ εἰκοσατετράωρον γνώμας μετεχειρίσθησαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐπιδιωχθείσης παρ' αὐτῶν διαλύσεως τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος πλὴν τῆς παρασκηνιακῆς δράσεως τῆς ψευδοῦς Σωτηρίας καὶ τῶν κωμικῶν Ἀναγεννήσεων καὶ τὸ σατανικὸν ἐπιχείρημα ὅτι αὐτὸς ὁ Βενιζέλος εὔχεται τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ὡς αὐτοὶ εἶνε εἰς θέσιν τάχα νὰ γνωρίζωσιν...

Εἰς τὰς παρασκηνιακὰς ταύτας διαδόσεις ἀπαντᾷ ὁ κ. Καφαντάρης—ὅστις μεταβὰς εἰς Λωζάνην ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν πρὸς συνάντησιν μετὰ τοῦ Βενιζέλου.

«Διάλυσις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἐσήμαινεν ἐξάλειψιν καὶ τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος»

«Καὶ ἔχω ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ δηλώσω ὅτι οὐδεμία πρέπει νὰ δίδηται πίστις εἰς φήμας οὐδενδήποτε προερχομένας καὶ τεινούσας νὰ παραστήσουν αὐτὸν ὡς ποθοῦντα ἢ συνιστῶντα τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων».

Θελήμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ διαψεύσωσι τὰς τόσον κατηγορηματικὰς καὶ τόσον ἀπεριφράστους δηλώσεις τοῦ κ. Καφαντάρη οἱ διάφοροι πράκτορες τῶν παλιμβούλων πολιτικῶν ψευδολουθήρων, οἱ μέχρι τῆς χθὲς κηρύσσοντες ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διελύθη καὶ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸ τὸ κόμμα τῆς ψευδοῦς Σωτηρίας καὶ τῶν κωμικῶν Ἀναγεννήσεων!

ΗΝΩΜΕΝΟΣ

λοιπὸν καὶ μὲ ἑνιαῖον μέτωπον, πιστὸς εἰς τὴν σημαίαν καὶ τὰς παραδόσεις του, ὁλόκληρος ὁ Φιλελεύθερος κόσμος θὰ προσέλθῃ εἰς τὰς κάλπας ἵνα διεκδικήσῃ τὴν νίκην καὶ ἀναλάβῃ μετ' αὐτὴν τὴν συγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐσωτερικὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν οἰκονομικὴν τάξιν μέχρι τῆς πλήρους ἐξυγιάνσεως, πράγματα τὰ ὁποῖα οἱ ἀπολίτευτοι νεοπολιτικοὶ ὑπισχνοῦνται διαρκῶς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ τὰ ἐπιτύχωσιν.

Οἱ μὴ ἀποδυσπετήσαντες πρὸ τοῦ ἀγῶνος Βενιζελικοὶ σιγανῶς ἂς βύσωσι τὰ ὦτα εἰς τὰς ποικίλας ὑποσχέσεις καὶ βεβαιώσεις τῶν νεοπολιτικῶν σειρήνων περὶ τῆς θαυματοποιοῦ των ἱκανότητος καὶ δράσεως καὶ ἂς ἀσκήσωσι τὸ ὕπατον καθῆκον μὲ ἀκμαίαν καὶ ἑδραίαν τὴν πεποίθησιν ὅτι μόνον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶνε ὁ μοναδικὸς φορεὺς τῆς Ἀναγεννήσεως τοῦ Κράτους, ὅτι μόνον αὐτὸ εἶνε ἡ ἐσχάτη ἐλπὶς τῆς τοσοῦλον δοκιμασθείσης εἰς χεῖρας τῶν ἄλλων τόσον τῶν φανερῶν ἀντιπάλων ὅσον καὶ τῶν ὑπούλων καὶ ... δῆθεν ὁμοϊδεατῶν, καὶ νεοπολιτικῶν ψευδολουθήρων.

ΑΣ ΕΥΔΟΚΗΣΗ

ἡ τὸ μονοπωλιακὸν ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων ἐνδιαφέρον διεκδικοῦσα συνάδελφος νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅπως ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ αὐτῶν πολλοστημόριον τοῦ ἐνδιαφέροντός της.

Καὶ τοῦτο χωρὶς ν' ἀξιώσωμεν οὔτε εὐχαριστίας, οὔτε ἀμοιβὴν ἀπὸ κανένα. Οὔτε ἀπὸ αὐτήν.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εσπερινὸν κλείσιμον Ἀθηνῶν 7-8-23

Λίρα Ἀγγλίας: Ἀνωτάτη 258, κατωτάτη 248, κλείσιμον ἑσπερινὸν 253.

Δολλάριον: Ἀνωτάτη 56.30, κατωτάτη 53.50, κλείσιμον 54.20.

Λίρα Τουρκίας: Ἀνωτ. 34.50, κατωτ. 33, κλείσιμον 34.50.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

8 Αὐγούστου 1923

Λίρα Ἀγγλίας: Ἀνωτ. 256, κατ. 248.50, κλείσιμον μεσημβρίας 248.50.

Δολλάριον: Ἀνωτ. 54.50, κατ. 53.50, κλείσιμον μεσημβρίας 53.50.

Λίρα Τουρκίας: Ἀνωτ. 32, κατωτ. 31, κλείσιμον 31.

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ Στρατοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τουράκη ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τῶν Μπογιάνη ἢ Χιμὶτ καὶ Τσαμπουρντάνα κατηγορίας ἐπὶ λῃστείᾳ ἐν Βαλτσικῷ ἐν Πολυχνίτῳ κλπ.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἀπαλλακτικὴ ὡς πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς κατηγορουμένους διὰ τὰς ἐπὶ λῃστείᾳ κατηγορίας, καταδικαστικὴ δὲ εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν διὰ τὸν Χιμίτ, ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει, παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ, κλοπῇ καὶ ἀπειθείᾳ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Δεδομένου ὅτι ἡ προθεσμία τῆς πολιτογραφήσεως τῶν προσφύγων τελειώνει ἔπειτα ἀπὸ 6 ἡμέρας προσκαλοῦνται ὅσοι οἱ πρόσφυγες οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπολιτογραφήθησαν νὰ σπεύσουν νὰ πολιτογραφηθοῦν.

Ἐπίσης εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς πολιτογραφήσεως ὑπάρχουν 700 περίπου δηλώσεις πολιτογραφηθέντων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔδωσαν τῶν νενομισμένον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὅρκον καὶ συνεπῶς δὲν ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους τοὺς ἐκλογικούς. Παρακαλοῦνται λοιπὸν καὶ αὐτοὶ νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα πολιτογραφήσεως καὶ νὰ πάρουν τὰ χαρτιά των τὰ ὁποῖα παρερχομένης πλέον τῆς προθεσμίας θὰ εἶναι ἄκυρα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἅπαντες στρατευθέντες Μουσουλμᾶνοι κλάσεων 1900—1919 ἤτοι οἱ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1879—1899 δέον νὰ ἐφοδιασθῶσι μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ Στρατ. Γραφείου Ἀρχῆς ὅτι ἀπηλλάγησαν ἐπ' ἀντισηκώματι καθόσον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἀρχίσῃ συστηματικὴ καταδίωξις καὶ πάντα μὴ ἐφοδιασμένον μὲ τοιοῦτον πιστοποιητικὸν θὰ συλλαμβάνωσι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ θὰ ἀποστέλωσι πρὸς κατάταξιν.

Ἐκ τοῦ Στρατ. Γραφείου

ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Ἀπὸ χθὲς ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐκτάκτου Γραφείου τῆς Λογοκρισίας εἰς τὸν φιλελπιν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Ἐμ. Παββέντην, τοῦ πρώην τοιούτου κ. Γεωργακῆ ἀνθυπολοχαγοῦ ἀπολυομένου.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΗΤΡΩΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ

Τὸ Σάββατον συνέρχεται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ

Ἡ κ. Ὄλγα Ἀντ. Κούμπα προσέφερεν εἰς τὸ Ἄσυλον Παιδὸς μέσον τῆς «Σάλπιγγος» Δραχμὰς πεντακοσίας (ἀριθ. 500) εἰς μνήμην τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποβιώσαντος συζύγου της.

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Ἔσπασαν ἀλητῶν κατέστη τὸ νεκροταφεῖον. Ἐκεῖ συγκεντροῦνται πολλὰ ὕποπτα στοιχεῖα κλέπτοντα τὰ ἄνθη ἀπὸ τοὺς τάφους καὶ πᾶν ὅτι ἄλλο ἡ πρὸς τοὺς νεκροὺς εὐλάβεια φέρει ἐκεῖ.

Παρενοχλοῦσι δὲ καὶ τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐπιμένοντες μετὰ φορτικότητος.

Ἡ ἀστυνομία ἂς στείλῃ κἀνένα χωροφύλακα ἕως ἐκεῖ.

ΣΚΟΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Ἀπὸ ἡμερῶν αἱ φυλακαί μας κολυμβῶσιν εἰς πυκνὸν σκότος τὰς νύκτας.

Θαῦμα πῶς δὲν ἀπέδρασαν ἀκόμη ὅλοι οἱ κρατούμενοι.

ΕΟΡΤΗ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΚΑΦΕΠΩΛΩΝ

Ἐπὶ τῇ αὐριανῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος τὸ παρ' ἡμῖν Σωματεῖον τῶν Καφεπωλῶν θὰ τελέσῃ λειτουργίαν μετ' ἀρτοκλασίας εἰς τὸν φερώνυμον ναὸν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος, Συνοικία Βουναράκι. Τὰ καφενεῖα τῆς πόλεως μας θὰ ὦσι κλειστὰ μέχρι τῆς 10ης πρωΐ ἧς.

Προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη καὶ πάντες οἱ φιλόφρονοι ὅπως παρευρεθῶσιν.

Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

ΤΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐξεδίκασε σήμερον 60 ὑποθέσεις.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ιδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀριθ. 1822 *ΑΘΗΝΑΙ 7 Αὐγούστου ὥρα 10 μ. μ.*

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Ἤρχισαν ἀφικνούμενοι ἀπὸ σήμερον καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι ἐν Τουρκίᾳ αἰχμάλωτοί μας.

Ὁ στρατηγὸς Τρικούπης ἀναμένεται κατ' αὐτάς.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΗΛΛΑΞΑΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Τὰ Ἀγγλικὰ φύλλα σχολιάζουν δυσμενῶς τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων μετονομασίαν τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς Μεχμεδιὰν Τζαμισῆ.

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΡ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, ὅλαι αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουν δυσμενέστατα τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας δημοσίευσιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν διακοίνωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ρούρ χωρὶς νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ κείμενον τῆς διακοινώσεως ταύτης.

Τὰ Ἀγγλικὰ φύλλα φρονοῦν ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς ταύτης ἡ Γαλλία θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ παρατείνῃ τὴν κατοχὴν τοῦ Ρούρ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάπαυσιν τῆς παθητικῆς Γερμανικῆς ἀντιδράσεως πρὸ πάσης συζητήσεως.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΕΤΑΙ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιοῦται ἡ εἴδησις καθ' ἣν ἤρξατο ἡ ἀποστράτευσις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΡΟΥΜΕΛΗΝ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Μπραλοῦ Λιθαρίου τῆς Παρνασίδος ὅτι ἡ ἁμαξοστοιχία ἡ φέρουσα τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως φθάσασα εἰς Μπράλλον χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν κατελθόντων ἐκ Μουσουνίτσης καὶ συρρευσάντων ἐκ τῶν πέριξ χωρικῶν. Ἡ συνοδεία καταλθοῦσα ἐκ τῆς ἁμαξοστοιχίας ἔφθασε δι' ἡμιόνων εἰς τὴν θέσιν Παναγιὰ ὅπου τὴν ἀνέμενον πλήθη εὐζώνων. Εἰς τὴν «Παναγία» ὅπου τὸ λημέρι τῶν ἁρματωλῶν τοῦ Κατσαντώνη καὶ τῶν ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 παρετέθη γεῦμα κάτω ἀπὸ τοὺς πλατάνους πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ρουμελιωτῶν Εὐζώνων.

Ἐκεῖθεν ἡ συνοδεία ἀνεχώρησε τὴν αὐγὴν καὶ ἔφθασεν εἰς Μπραλοῦ Λιθάρον ὅπου ἔτυχεν ἐπίσης ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Ἐκεῖ προσφωνῶν τὸν ἀρχηγὸν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ὁ τέως ἀξιωματικὸς Ν. Δραγάτης ἐτόνισεν ὅτι τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Παρνασίδος δὲν μετέσχε τῆς Νοεμβριανῆς παραζάλης ἀποτελέσαν τιμητικὴν ἐξαίρεσιν.

Καὶ σήμερον δὲ τὸ τμῆμα τοῦτο μνῆμον τῶν ἐνδόξων παραδόσεών του ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὁρκίζεται εἰς τὴν μνήμην τοῦ Διάκου ὅτι θὰ κρατήσῃ ὑψηλὰ τὴν Ἐπαναστατικὴν σημαίαν διὰ νὰ τὴν παραδώσῃ μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπανάστασις θὰ θεωρήσῃ ἱκανούς. Ὁ ἀρχηγὸς ἀπαντῶν ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἐπανάστασις θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον της βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Ἀρ. 11686 *ΑΘΗΝΑΙ, 8 Αὐγούστου ὥρα 1 π. μ.*

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις παραμένει στάσιμος ἐν ἀναμονῇ τῶν συνεχιζομένων συνεννοήσεων τοῦ κ. Ζαΐμη πρὸς καταρτισμὸν ἰδιαιτέρου κόμματος.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΘΑ ΚΑΤΕΛΘΗ ΣΥΜΠΑΓΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἀναμφισβητήτου κύρους τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἡνωμένον, συμπαγὲς καὶ μὲ πλήρη αὐτοτέλειαν.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Κατὰ τὴν γενικὴν συνεδρίασιν τοῦ κόμματος θὰ συζητηθῇ, κυρίως ἡ ἄποψις αὕτη ὡς καὶ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συμμετοχὴ τοῦ κόμματος εἰς συνασπισμὸν ὑπὸ τὸν Ζαΐμην χωρὶς τοῦτο νὰ χάσῃ τὴν ὀντότητά του καὶ τὴν αὐτοτέλειαν.

ΒΕΒΑΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΝΙΚΗΝ

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων φρονεῖ ὅτι κατερχόμενον εἰς τὰς ἐκλογὰς θὰ περιβληθῇ ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης.

ΟΙ ΜΕΤΑΞΙΚΟΙ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΙ

Ἡ διεξαγομένη κατ' αὐτὰς πολιτικὴ ζύμωσις κατεθορύβησε τοὺς Μεταξικοὺς κύκλους οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ ἀποβλέπουν μὲ ἀπαισιοδοξίαν πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Μερκούρη συνῆλθον εἰς μακρὰν σύσκεψιν πλεῖστοι ἀντιβενιζελικοὶ ἀλλὰ καὶ ἀντιμεταξικοὶ πολιτευόμενοι συζητήσαντες ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Λωζάνης ὅτι ὑπεγράφη χθὲς καὶ ἡ Ἀμερικανοτουρκικὴ συνθήκη.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ὅλαι αἱ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις πείθουν, ὅτι ἤρχισε πνέων ἐκεῖ ἰσχυρὸς φιλελληνικὸς ἄνεμος.

Η ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Ἤρχισεν ἡ μεταφορὰ τῶν ἐφέδρων τῆς κλάσεως 1921 εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

Σήμερον ἀναχωροῦν εἰς Σμύρνην πλοῖα πρὸς παραλαβὴν αἰχμαλώτων.

Ο κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Περιθάλψεως κ. Δοξιάδης ἀνεχώρησε τὴν νύκτα μεταβαίνων εἰς Κρήτην.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ λίρα ἔκλεισε χθὲς εἰς τὰς 265 δραχμάς.

—Ὁ κ. Γονατᾶς ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ τὸν κ. Ζαΐμην ὡς ἐργαζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐντολῆς περὶ συγκροτήσεως συνασπισμοῦ. Ἐὰν ὅμως οὗτος δὲν ἀντιπροσωπεύει ἐπαρκῶς τὰς διαφόρους πολιτικὰς μερίδας τότε ἡ Ἐπανάστασις θὰ ἀρνηθῇ νὰ κηδεμονεύσῃ κόμμα καθαρῶς Ζαϊμικόν.

Ὁ κ. Γονατᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ὡς πολιτικὰς μερίδας ἐννοεῖ τὰς ἐγκρινούσας τὸ ἔργον τῆς Επαναστάσεως.

— Τὸ ἀτμόπλοιον «Παντελῆς» ἀναχωρεῖ εἰς Σμύρνην ὅπόθεν θὰ παραλάβῃ 350 ἀξιωματικοὺς καὶ 1500 στρατιώτας αἰχμαλώτους. Ἐπίσης εἰς Σμύρνην ἀναχωροῦν τέσσαρα ἐπίτακτα.

Εἰς τὴν πρώτην ἀναμενομένην ἀποστολὴν περιλαμβάνονται καὶ οἱ στρατηγοὶ Τρικούπης, Διγενῆς, καὶ Δημαρᾶς.

— Ὁ Γαλλικὸς τύπος βεβαιοῖ ὅτι ἤρχισαν διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἑλλάδος, Πολωνίας καὶ Μ. Ἀντάντ πρὸς νέαν διαρρύθμισιν τῶν μεταξύ των σχέσεων.

—Ἡ «Ἑστία» βεβαιοῖ ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Ζαΐμη ἂν δέχεται νὰ ἀρχηγεύσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ.

Πάντως ἡ κατάστασις θὰ καθορισθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Μ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ διευθυντὴς τῆς χωροφυλακῆς κ. Γ. Μανεσιβίνος.

—Ἀφίκετο χθὲς ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ, ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας ἰατρὸς κ. Βασίλειος Ἀράπογλου Δ)ντὴς τοῦ ἐν Φλωρίνῃ Στρ. Νοσοκομείου. Προσεχῶς ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του.